

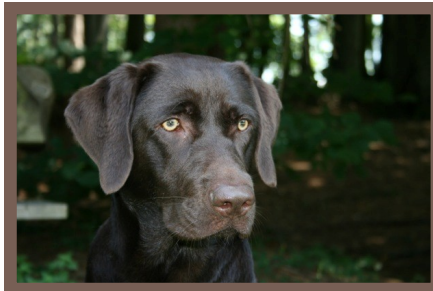
Studiedag 2 "Lichaamstaal"

In navolging en het succes van de studiedag in april 2011 hebben wij een vervolg gepland op vrijdag 9 maart a.s.

Studiedag 2 staat in teken van lichaamstaal en hoe kan dit beter geoefend worden dan in de praktijk. De dag hebben wij dan ook opgesplitst in een ochtenddeel en middagdeel. In de ochtend gaan we gezamenlijk live honden en ook mensen bekijken en beschrijven op ons trainingsveld. Er worden verschillende combinatie en interacties tussen honden en tussen honden en mensen getoond. In het middag gedeelte worden deze praktijkvoorbeelden en beelmateriaal besproken in een zaal nabij. Het is een actieve dag waarbij intervisie tussen collegae GT-ers en Instructeurs erg belangrijk is, er wordt dan ook van alle deelnemers een actieve en collegiale rol verwacht. Het doel is gezamenlijk een productieve dag te beleven en waarbij een ieder van elkaars ervaring en wetenschap kan leren. De dag wordt geleid door Patricia Henskens-Spee, Kynologisch Gedragstherapeut en Gedragstester. Het programma vind u op onze website!

Kosten voor de hele dag incl consumpties en lunch €75,-. Aanmelden kan door invullen van het [inschrijfformulier](#) ook te downloaden op onze website.

Let op: Deze studiedag is uitsluitend bedoeld voor instructeurs (KI) en gedragstherapeuten(KGT).

Workshop "mijn hond en lichaamstaal"

Vraagt u zich wel eens af waarom uw hond bepaald gedrag vertoont bijvoorbeeld tijdens een ontmoeting met een andere hond? En vind u het leuk om meer te weten te komen over de lichaamstaal van uw hond? ANIMALE Gedragspraktijk voor dieren organiseert twee dagen waarin informatie gegeven wordt over de lichaamstaal van de hond. Op 9 maart vindt de studiedag plaats, uitsluitend voor instructeurs en gedragstherapeuten en op 17 maart vindt de workshop plaats, waar iedereen die meer over de lichaamstaal van zijn/haar hond wilt weten welkom is samen met de hond (1 hond). Er zijn een beperkt aantal plekken voor deze workshop dus tijdig inschrijven als u van en plek verzekerd wilt zijn. Op onze website vind u het gehele programma via de link in onze agenda.

Inschrijven kan via dit [inschrijfformulier](#) , u kunt dit sturen naar

contact@animale.nl. Kosten workshop €30,- per combinatie (mens en hond)

incl. consumpties en versnapering.

Agenda

- STUDIEDAG ANIMALE 9 MAART 2012
- WORKSHOP "MIJN HOND N LICHAAMSTAAL" 17 MAART 2012
- 24 MAART START LESBLOK 2 VAN 2012
-

Bedrijfsgegevens

ANIMALE
GEDRAGSPRAKTIJK VOOR
DIEREN

SWIER 24
6363 CM WIJNANDRADE

TEL. 045-5680398
FAX.045-5680397

WWW.ANIMALE.NL
CONTACT@ANIMALE.NL

REDACTIE:

SAMANTHA SCHMEETS, PATRICIA
HENSKENS-SPEE

ANIMALE GROEPSTRAINING NIEUWS

Veilig in de auto?

Op naar de
training!

Op 21 & 24 maart start wederom een nieuw lesblok, tussendoor kunt u instromen bij de fun en speurcursussen.

Vanwege veel aanmeldingen kan het zijn dat een cursus vrij snel vol zit, meldt u daarom tijdig aan. Weet u niet welke cursus het beste bij uw hond past? Neem contact met ons op en wij helpen u graag verder.
Actuele lestijden op onze website.

Aanmelden kan via tel. nr. 045-5680398 of contact@animale.nl

Alle lessen worden gegeven onder begeleiding van Kynologisch Gedragstherapeut en/of Kynologisch Instructeurs in kleine groepen van 4 à 5 honden.

U schrijft in voor een gehele cursus, wij reserveren 10 lessen met mogelijkheid van 1 extra inhalles voor U. Er kunnen geen rechten ontleend worden aan gemiste lessen. Raadpleeg onze voorwaarden
Trainingslocatie ANIMALE voor Baas en Hond!

ANIMALE WEBSHOP, uitgelicht!

Lekker shoppen voor
uw hond ?

Snuffel dan op onze
webshop rond!

Op onze webshop zijn onlangs meerdere nieuwe leuke artikelen toegevoegd. Neem gerust een kijkje, wij bieden vaak artikelen goedkoper aan dan de winkel.

Let op, voor cursisten:
Als u besteld nemen wij

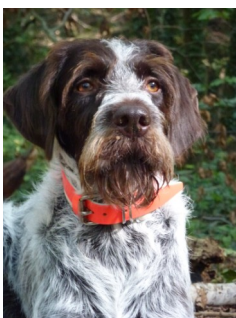
uw bestelling mee naar de cursus u betaald dus geen verzendkosten! Afhalen kan op afspraak.

Het artikel dat we deze maand in het zonnetje zetten is de WUBBA WET KONG een ideaal speeltje voor in de sneeuw of in de zomer voor in het water.

Tijdens de lessen hebben wij eveneens Kongs, Wubbas, lijnen e.d. Bij ons voor de verkoop, vaak goedkoper dan in de winkel.

[Webshop](#) (link)

Agenda uitgelicht!

Speur-wandeltocht in
aantocht!

Naast de studiedag op 9 maart en de workshop op 17 maart die in het teken staan van lichaamstaal, staan er nog tal van leuke activiteiten op onze agenda.

Eind maart of begin april hopen wij de speur-wandeltocht te kunnen plannen. De speur-wandeltocht zal plaatsvinden op een mooie locatie in het heuvelachtige zuidlimburg, waarbij we onze rugzak gevuld met lunchpakket (die u van ons krijgt) meenemen en er samen een leuke dag van gaan maken. Het wordt een actieve en ook culinaire wandeltocht met speuronderdelen voor de mens en de hond. Graag horen wij vooraf wie er allemaal mee wil lopen en

speuren die dag? Geef het voor 29 februari aan ons door: mondeling bij de les, via mail, social media of telefoon! **[Hyves & Facebook](#)**

Aan cursisten of GT cliënten van onze praktijk vragen wij een kleine bijdrage van €2,50 pp voor deze wandeling, introducees betalen €6,- PP.

Voor aankondiging:

- Clubwedstrijd FUN met Amico Piu in Mei 2012
- Workshop EHBO bij de hond
- Speurwedstrijd, Lezingen

Praktijkverhaal**Patricia Henskens-Spee**

Als ik na een consult thuiskom krijg ik de melding dat er een oudere mevrouw gebeld heeft die dringende hulp zoekt voor haar hondje. Haar echtgenoot was drie dagen ervoor overleden en nu was er ook nog een probleem met haar hondje Joey, een Maltezer kruising van amper 5 jaar oud. Joey kon niet meer alleen blijven, hij piepte, blafte en jankte de beurt bij elkaar als mevrouw ook maar enkele minuten het huis verliet. Ik belde mevrouw die avond nog terug en maakte een afspraak voor het huisbezoek, ik kon merken dat mevrouw nog heel diep in het rouwproces zat, het was ook nog zo vers allemaal, geen gunstig tijdstip om gedragstherapie met je hond te beginnen, maar soms kan het niet anders.

Bij binnenkomst begroet mij een erg leuk hondje, dat ook weer snel op zijn plekje gaat liggen en het allemaal maar laat gebeuren.

Het huisbezoek verliep erg emotioneel, mevrouw leek Joey helemaal niet te begrijpen en zij wilde uiteraard ook graag vertellen over haar echtgenoot die enkele nachten geleden toch nog plotseling en niet bepaald vredig was overleden. Het is heel vervelend wat er allemaal gebeurd is, en heel begrijpelijk dat mevrouw graag haar verhaal kwijt wilt. Joey nestelde zich na een tijdje heerlijk op mijn schoot, dit is erg zeldzaam dat ik dit toelaat, zeker bij een hondje met een dergelijk probleem, maar er zijn van die momenten waar je voor een keer een uitzondering maakt. Mevrouw vond het heel vreemd, Joey zocht normaal nooit contact met bezoek. Ergens had ik medelijden met dit hondje, hij werd totaal niet begrepen. Daarbij kreeg hij veel te weinig aandacht, uitloop, bezigheid en noem maar op, terwijl hij nog heel fit en energiek was en graag speelde en uit wandelen ging. Al snel kreeg ik het gevoel dat hij niet meer welkom was in dit huis. Het consult duurder langer dan normaal, en ik drukte mevrouw op het hart dat het "niet alleen kunnen blijven" van Joey mij echt niet verbaasde. Joey heeft een jaar lang naast het bed van een erg zieke eigenaar gelegen, voordat meneer zo ziek werd ging hij altijd met hem wandelen en had veel aandacht voor hem. Dikke maatjes dus en nu was die er ineens niet meer, hier moet ook een hond aan wennen. Bovendien heeft Joey geleerd dat er altijd iemand bij hem was, hij was van te voren vrijwel nooit alleen en nu moest hij ineens uren achtereen alleen blijven, want mevrouw wilde na het lange ziektebed van haar man er natuurlijk ook eens uit. Ja, en dan wordt het hondje ineens van metgezel van de een, een last aan het been van de ander. Enfin, mevrouw wilde toch graag aan het probleem werken ondanks het rouwproces en de tijdsinspanning die bij een therapie hoort. Mevrouw verzekerde mij dat ze Joey graag wilde houden, "immers", zei ze "als ik hem niet kan houden dan moet hij maar een spuitje krijgen", herplaatsen vond ze maar zelig, dan was hij beter af om er niet meer te zijn. Uitleggen dat het voor het hondje wel het beste was om te herplaatsen heeft weinig zin gehad, mevrouw was zeer besluitvast. Een week later tijdens het tweede bezoek, leek mevrouw heel optimistisch over de therapie en ze was inderdaad begonnen met het huiswerk, dat hield onder andere in dat ze Joey stapje

voor stapje alleen moest gaan laten en ook dat hij meer aandacht en uitloop kreeg. In het begin is het minuten werk, en daarna bouwen we de tijd verder uit, vertelde ik haar. We zochten samen een oplossing voor de dagen en tijden dat ze er echt even uit wilde zonder Joey en dus leek het allemaal goed te lopen. Toch verliet ik dit keer met een knoop in mijn maag het huis. Herplaatsen was beter voor dit hondje, maar Joey was ook nog maar het enige dat mevrouw over had van haar overleden echtgenoot, en ze wilde er niet van horen. Een week later had ik nog even contact met haar, ze was begonnen aan de therapie en het liep goed, Joey kon al zonder te piepen of blaffen ongeveer 15 minuten alleen zijn. Ik gaf haar nog enkele tips en we spraken af dat ze over een week weer zou bellen. Enkele dagen na de verstreken week belde ik mevrouw op, ze had niet teruggebeld voor overleg op het afgesproken tijdstip. Ik kreeg haar niet aan de telefoon, dan maar over een half uur proberen, weer niets, een uur daarna weer niets. Ik kreeg een raar "unheimlich" gevoel. Kon Joey al zolang alleen thuisblijven, of was ze gewoon wandelen of had ze hem toch maar een keer meegenomen? De volgende dag belde ik haar weer en na twee keer kreeg ik haar aan de lijn, ik vroeg hoe het ging en ze zei: "ik heb hem gisteren laten inslapen bij de dierenarts", op dat moment bleef mijn adem even steken voordat ik kon vragen, waarom??? (denkend "in godsnaam"!) Zei zij: "Ach, de therapie lukte niet, het was zo bewerkelijk allemaal, met langzaam resultaat en de dierenarts vond het ook het beste", Ik: "en waarom was u nu naar de dierenarts geweest", Zij: "omdat de therapie niet lukte", Ik: "maar waarom heeft u mij niet gebeld op het afgesproken telefonische vervolg consult?" "Ach ik dacht misschien weet de dierenarts een sneller oplossing" zei de vrouw. Ik kon er lang over discussiëren op dat moment maar heb mevrouw wijselijk heeel veel sterkte gewenst en op het hart gedrukt geen hond meer aan te schaffen. Ik was op dat moment boos op de dierenarts die dit zomaar deed, op mevrouw dat ze hem uit egoïsme niet wilde herplaatsen maar ook geen tijd aan hem wilde besteden, en zelfs op mezelf dat ik niet nog meer had aangedrongen op herplaatsing.

Na enkele nachtjes slecht slapen en denken kon ik het geheel weer overzien. Soms hebben mensen al een besluit genomen voordat ik binnenstap. Een gedragstherapeut is dan de laatste stap die ze zetten zodat ze zich niet schuldig hoeven te voelen over hun besluit, het liefste had zij waarschijnlijk van mij al tijdens het eerste bezoek "inslapen" willen horen. Veel mensen willen een snelle en vooral heel makkelijke oplossing voor een probleem, in dit geval nog begrijpelijk ook, het was een verkeerd moment, maar helaas wel HET moment waarop zich dergelijke problemen voordoen. Snelle oplossingen voor gedragsproblemen zijn er bijna nooit. Nog steeds denk ik wel eens aan dit lieve hondje, hoe energiek hij was en hoe normaal hij eigenlijk was in de bloei van zijn leven, met hem was niks mis. **Joey was zijn naam.**

Bijzonder Verhaal**Door: Helma en Solange****Hoe Jerome bij ons kwam**

Onze Dobermann (Shadow) is helaas op 14-9-2010 overleden.....we merkte dat Doucement (onze franse bulldog) aan het treuren was. Hij speelde niet meer, leek niet meer happy voor een 2-jarige, dus zijn we op zoek gegaan naar een kameraad voor hem. Het internet af gezocht en op een gegeven moment in Nijmegen een nest gevonden. We hebben toen contact gezocht met de fokker en we mochten op bezoek komen en een pup uitzoeken...natuurlijk waren ze allemaal even leuk, lief en cuddly! Dus, na alle pups in onze handen gehad te hebben, zijn we verknocht geraakt aan een fawn pup met een mooi, lief koppie. Jerome werd het !

Begin november 2010 mochten we hem halen, helemaal blij blij en het deed Doucement ook zichtbaar goed, lekker spelen, rennen en dat kleine rare "ding" besnuffelen. Jerome deed het in het begin goed, echter na een tijdje toen hij 4 maanden was, viel ons op dat hij met name in de nachten soms even ophield met ademen. Hij werd er zelfs schreeuwend wakker van, verloor dan ook een plasje en maakte een angstige indruk. Wij hadden al eerder gehoord van het BOS-syndroom en verdachten Jerome hier ook van.

Na een eerste check up bij de dierenarts zijn we op zoek gegaan naar een kliniek die Jerome kon helpen. Na een zoektocht en contact met verschillende klinieken zijn we uiteindelijk in de faculteit dierengeneeskunde Gent terecht gekomen.

We zullen in het kort uitleggen wat het BOS-syndroom is:

Samengaan met de onnatuurlijke selectie door het fokken op een steeds kortere neus, zijn er helaas ook heel wat 'afwijkingen' in deze kortsnuitige rassen geslopen.

We herkennen allemaal het lawaai dat dergelijke honden maken bij warm weer of bij hijgen. Al deze rassen hebben eigenlijk een lichte tot erge vorm van ademnood. De aandoeningen die hiermee gepaard gaan, worden gegroepeerd onder de noemer BOS of Brachycephaal Obstructief Syndroom.

Brachycephaal = kortsnuitig

Obstructief = vernauwde luchtwegen waardoor de ademhaling bemoeilijkt is

Syndroom = groep van ziekten waarbij de oorzaken nog niet 100% achterhaald zijn; bij deze rassen voor een groot stuk genetisch

Hoewel bulletjes reeds van jongsaf aan dit geluid maken en dus nooit anders gekend hebben, zijn er toch ook honden waarbij deze aandoening leidt tot erge ademnood met flauwvallen tot zelfs acute sterfte tot gevolg.

Vertrekkend vanaf de neus tot aan de longen zien we bij deze rassen vaak volgende aandoeningen:

- Stenose van de neusgaten = vernauwde neusgaten
- Stenose van de beenderige neusgangen = vernauwde neusgangen
- Hyperplasie van het zacht gehemelte = te lang zacht gehemelte
- Larynxcollaps = inklappen van strottenhoofd
- Tracheacollaps = inklappen van de luchtpijp
- Tracheahypoplasie = vernauwde luchtpijp

Verder heeft deze 'trekkende en snuivende' ademhaling ook vaak gevolgen voor de longen. Dit is duidelijk zichtbaar op longfoto's waarbij de longen een stuwingspatroon vertonen ten gevolge van deze ademnood. Het creëren van een negatieve druk door

deze vorm van ademen kan ook refluxesofagitis veroorzaken. Hierbij keert zuur uit de maag terug in de slokdarm. Dit leidt tot geregeld braken.

Terug naar Gent: Jerome kon dezelfde avond nog terecht in de kliniek. De dag daarna zou een keelinspectie volgen om te kijken of hij daadwerkelijk het BOS-syndroom had. We kregen tijdens de operatie al telefoon van de chirurg, er was geen goed nieuws, Jerome had het BOS-syndroom en wel in danig ernstige vorm dat er meteen iets gedaan moest worden. Normaal verwijden ze onder de leeftijd van 1 jaar alleen de neusgaten maar Jerome had een te lang zacht verhemelte, dat moest worden ingekort (uiteindelijk 2cm!), hij had zijn luchtzakken al uitgepuild, die moesten verwijderd worden (want deze kunnen de luchtpijp dusdanig vernauwen waardoor de luchtstroom belemmerd wordt) en de neusgaatjes moesten verwijd worden.

Na deze ingrijpende behandeling en operatie gingen we vol goede moed een nieuwe tijd tegemoet, alles zag er goed uit en Jerome hoefde pas na 6 maanden terug voor controle. Helaas, Jerome werd van de ene op de andere dag hees, werd steeds benauwder en had meer last in de nachten. We moesten eerder terug naar Gent.

De klachten waren voor de kliniek niet echt een rede om direct actie te ondernemen, maar op onze nadrukkelijke wens hebben ze toch een keelinspectie gedaan.....en maar goed ook want tijdens de narcose bleek dat het strottenhoofd op inklappen stond, met als gevolg een dicht geklapte luchtpijp en dus geen Jerome meer.....

Wederom trotseerde onze kleine de narcose, we kregen tijdens deze operatie ook weer een telefoontje, met 2 opties: 1) medicatie geven die de hond rustig houdt en afwachten wanneer het strottenhoofd zou klappen....

2) de hond laten inslapen....

We vonden de bovenstaande opties geen van beide geschikt voor Jerome, dus hebben gevraagd of een tracheostomie (opening in de hals, zodat dit de nieuwe adem weg wordt ipv de neus) een optie zou zijn, mede omdat Jerome nog een jonge hond was (hij was toen 8 maanden).

De chirurg vond het wel een goede optie, het was echter pas de 2e hond in deze kliniek waar deze operatie bij gedaan werd, dus wel een risico. Maar voor ons was dit de enige en beste optie om Jerome te helpen, ook al brengt de tracheostomie beperkingen met zich mee, Jerome mag dan nooit meer zwemmen, kan niet meer blaffen (althans alleen zonder geluid) en hij zou dan vatbaarder zijn voor infecties en dergelijke.

Na deze operatie waarbij de stoma geplaatst is hebben we nog allerlei leed met hem gehad, kort geschreven, de tracheo groeide de 1e keer dicht, dus kreeg Jerome een ring geplaatst om het gaatje open te houden, daar was hij de 1e hond mee. Na thuis komst moesten we bijna elke 2 weken naar onze eigen dierenarts om het ringetje te laten vervangen omdat Jerome het afstootte, zo enkele weken doorgegaan, wij met erg weinig slaap want de meeste zorg had Jerome in de nachten nodig. Uiteindelijk zijn we na Jerome zijn 1e verjaardag terug gegaan naar de kliniek voor controle. Tijdens deze controle bleek dat Jerome goed gegroeid was en zo ook zijn kraakbeenringen die voorheen te slap waren. We hebben met de chirurg overleg gehad om de hersteloperatie (die eigenlijk plaats zou vinden als Jerome 2 jaar werd) nu te doen, de hersteloperatie hield in dat er overtollige huid van zijn hals werd weggenomen, zodat de opening mooi open zou blijven, ook zijn er tijdens deze operatie stents geplaatst waar zijn luchtpijp als het ware aan ophangt, zodat deze niet meer kan inzakken of klappen. Deze operatie is nu ongeveer 2 maanden geleden en tot nu toe doet Jerome het erg goed, we kunnen (gelukkig!) weer de lessen bij Animale hervatten want we zien dat Jerome er heel veel baat bij heeft. Hij heeft nu meer energie, haalt meer kattenkwaad uit en rent de hele dag! Jerome heeft wel nog moeite met andere honden, mede door de vele operaties en het missen van belangrijke periodes in zijn puber leventje. Ook is de lichaamstaal van Jerome heel anders, eigenlijk heeft hij alles "tegen", zijn oren staan al recht, een staartje...heeft hij niet en dan kan hij ook nog niet blaffen en kijkt hij de andere hond altijd strak en recht aan, met als gevolg.....(vul maar in...!)

We hopen in de toekomst met Jerome de funcursus te doen bij Animale en zo samen met hem bezig te blijven en we zijn erg dankbaar dat hij nog in ons midden is en hij nu aan zijn echte bullen leven kan beginnen.

Helma, Solange en Jerome

Note redactie: Bij het redigeren van deze nieuwsbrief kwam het trieste nieuws binnen dat Jerome toch weer een keer "onder het mes" moest dit keer met grote risico's. Het was een zware keuze voor Helma en Solange of toch nog een operatie of Jerome te laten inslapen, ze kozen voor het eerste want afscheid nemen van zo'n vrolijkere kun je niet zonder het gevoel te hebben alles te hebben gedaan. Net voordat de nieuwsbrief gepubliceerd wordt komt het verlossende bericht uit Gent dat Jerome ook deze operatie goed doorstaan heeft. Het is een enorme vechter!